

Abstrakt:

Půda je nenahraditelný přírodní zdroj, základní složka životního prostředí a zdroj obživy. Nyní však dochází k nadměrnému zvyšování rozlohy zastavěné plochy, jež se zvětšuje právě na úkor kvalitní zemědělské půdy. Tím se zemědělská půda poškozují a dochází k porušení jejích funkcí. Mezi nejzávažnější formy degradace půdy patří tzv. zábory. Zábory pozemků můžeme považovat za jeden z hlavních problémů v oblasti životního prostředí České republiky. Výstavba především na „zelené louce“ má významný dopad na úbytek kvalitní zemědělské půdy, případně půdy lesní. Nástroje k ochraně zemědělského půdního fondu (ZPF) se na rozdíl od nástrojů ochrany lesů jeví jako neefektivní a neúčinné. Cílem této práce je objasnit, jak tyto nástroje v praxi fungují, pokusit se o jejich detailní analýzu a zodpovědět výzkumnou otázku: ***Jak fungují nástroje ochrany zemědělského půdního fondu v praxi a z jakého důvodu se nástroje ochrany ZPF jeví jako neúčinné?*** V teoretické části diplomové práce je zpracováno zakotvení dané problematiky v legislativě a teorii. Tato část se opírá především o zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a o zákon č. 289/1995 Sb., o lesích. Následně je zpracována analýza tématu a definovaná problematika je ověřena v praxi. Využita je kvalitativní metoda, konkrétně institucionální analýza formou analýzy aktérů. V rámci diplomové práce jsou provedeny polostrukturované rozhovory s vybranými stakeholdery ze strany státní správy i samosprávy.

Klíčová slova česky: půda, zábor, zástavba, ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana lesa, zákon č. 334/1992 Sb., zákon č. 289/1995 Sb., institucionální analýza formou analýzy aktérů, polostrukturované rozhovory